

s mit ér ez a füstös pátrióta lokál,
hát gyere kacagjunk jó Tomcsa Sándor.
Felszívta a nap a várost
s lebeg mint egy aranymadár,
ezüstpohár völgyek fölött
tollászkodik,
dél felé jár.

MEGBÉKÉLVÉ

Én már tudom, túl nehéz a lelkem
Hogy könnyű röpte legyen a világon.
Sorsom viselője is megunja egyszer
Hogy álmában is sáros úton járjon.
Én már tudom, tántorgó éneket
Dúdol aki részeg, s nem jókedvű nótát,
Holddal, sarlóval indult az este,
De kedvem a szelek lassan elorozták.
Vonatok dohognak terhükkel szívemben,
Szemed is szürkül mint nyárutón az ég,
S ha magam vertem el két szemed tűzében,
Ki meri mondani
erre semmiség?

PÁSKÁNDI GÉZA

VERSEK

PETŐFI HALÁLA

A kukoricás szélén
Egyszer fejét még fölemelte
Szemében idegen patkók és paták
„Hát állat alá jutok, hát állat alá
Igaz
Én is ilyen állatokon lovagoltam”

A TŰ FOKA

A Mű Oka
A Tű Foka
Mondd hogy fértek az anyjukon ki
Azok az óriások
A Mű Oka
A Tű Foka

KÖRVONAL

Az elefántban
Látom a lányt az ágyban
Haja leomlik a négy lábú ágyról
Ormánnyá kunkorodik
A haja a lánynak az ágyban
Akit láttam az elefántban

VANNAK

Vannak leányok úgy sütik le szemük
Hogy közben évszázad telik
Vannak hópelyhek úgy hullanak le
Hogy közben megfagy az ég
Vannak leányok akik ha hó hull
Lehunyják a szemük

VAN

Van akitől szót
Vagy mondatot
Van akitől földet
Könyvtárnyi földet
Várhatok